

En islänning k

Det var något speciellt med att vara Hammarby-supporter år 1998.

För första gången någonsin, inkluderat 1982, var Bajen allsvenskans bästa lag under en lång period.

Pétur Marteinsson har kommit "hem". Här på Nackas klassiska adress, Katarina Bangata.

Man svävade som på moln månad efter månad. Det var liksom inte sant. Bajen i topp som nykomling!

Och en av de som låg bakom undret, ja kanske den som betydde mest, var islänningen Pétur Marteinsson.

Att sedan våra norrförortskolleger tog guld, främst tack vare storskyttarna Mr Own Goal och Herr Elf-meter, spelade liksom ingen större roll. Bajen var tillbaka på allvar.

Den isländska sagan tog dock slut ganska abrupt. Petúr försvann till Norge och Bajen försvann ner till bottenrasket. Åtminstone för ett tag. 2001 vet vi ju alla vad som hände.

– Peter Berggren och Jensa Gustavson satt på läktaren och ringde mig i Norge precis när domaren blåste av. Berggrens röst, ja han halvgrinade av glädje, berättar Pétur.

Halvgrinade efter guld

– Det var lite lustigt att sitta hemma i vardagsrummet i Norge och få beskedet. Jag halvgrinade nog också. Jag var så oerhört lycklig. Det var Hammarby som hjälpte mig ut till proffslivet och de tog fantastiskt bra hand om mig när jag spelade där. På sätt och vis räknar jag Hammarby som min moderklubb just därför.

Pétur har haft en hektisk tid. För en dryg vecka sedan var han hemma på Island och spelade EM-kval mot Tyskland. Därefter åkte han tillbaka till England några dagar för att packa för flytten till Stockholm. Matchen mot Tyskland slutade ganska överraskande 0-0, något Pétur faktiskt är missnöjd med.

– Ja, vi satt i omklädningsrummet

ommer "hem"

efter matchen och deppade. Vi tyckte att vi borde vunnit, vi hade fler chanser att avgöra.

Pétur betonar det isländska landslagets sammanhållning och kämpavilja när han förklarar framgångarna. Island har – i skrivande stund – hyfsade chanser att ta sig vidare till EM-slutspelet.

– Spelare för spelare så kan vi inte matcha Tyskland. De skulle nog inte vilja ha någon av oss. Men vi kämpar som ett lag.

I en av de senaste matcherna, mot Färöarna, gjorde Pétur mål. Ett mål som TT beskrev att "den gamla hammarbyspelaren snubblade in". Pétur tillbakavisar undertecknads påstående att det måste ha varit en magsur djurgårdsskribent som varit framme.

– Nej, hehe, han hade nog rätt. Snyggare mål har man gjort.

Kultstämpel i Bajen

Pétur Marteinnsson har efter sina framgångsrika år i Hammarby, fått en kultstämpel. Han rankas högt bland Hammarbyspelare genom tiderna av många supportrar. Att få tillbaka honom till Bajen har nästan varit som en dröm, ett mantra, för många. Speciellt under säsongerna då laget gått knackigt, som 1999 och 2002.

Samtidigt har en hel del röster talat om Pétur som en svikare som stack när klubben som bäst behövde honom. Att han utnyttjade Bosman och drog till Norge för stålarna. Det gick till och med så långt att någon supporter dekorerade hans bil med sprayfärg.

– Jag tar inte så hårt på det där, säger han. Jag

tycker det är bra med engagemang. Jag förstår att vissa kanske tycker att jag svek, men verkligheten är ofta inte precis som det verkar.

– Det händer mycket i kulisserna som folk inte får reda på. Jag kunde ha stuckit från Hammarby mitt under 98, men väntade på att Hammarby skulle ge mig ett bud. Men den dåvarande styrelsen väntade länge och bjöd inte på allvar. Stabæk gav mig ett konkret bud och eftersom de då var på väg att spela i Europa och att Anders Linderöth var väldigt intresserad, så bestämde jag mig.

Skador förstört fem år

Efter Stabæk hamnade Pétur som bekant i Stoke där det inte gick fullt så bra. Över huvud taget har stora delar av de fem åren han varit "utomlands" förstörts på grund av skador.

– Jag ser inte tillbaka i misslyckat eller lyckat. Jag har fått fantastiska erfarenheter utomlands. Jag gjorde bra ifrån mig i Norge och även om det sportsligt sett inte varit så bra i England har det varit lärorikt.

I konkurrens med bland annat danska och engelska klubbar, däribland Barnsley, valde alltså Pétur att komma "hem" till Bajen igen. Och till Anders Linderöth, vars fotboll han gillar att spela. Pétur anser sig vara minst lika bra som han var när han flyttade till Norge och är inte orolig för att inte fixa spelsystem eller spela ihop sig med sina lagkamrater. Var han ska spela har han dock ingen aning om.

– Nej, faktiskt inte. I Stabæk spelade jag till 90 procent som mittback. I Stoke har jag spelat både på kanten, i mitten och på mittfältet. Jag känner mig mest hemma som innerback.

Var vill du spela?

– Varför inte forward? Ge mig bara chansen så kommer säkert målen, skrattar Pétur.

Benjamin Thorén

Pétur Marteinnsson i Stabæk.

Pétur Marteinnsson i Stoke City.